

« مؤمنین »؛ « بچه بازی » نکند.

انسان به دلایلی از « بهشت نخستین »، « اخراج » و به دنیا آورده شد تا « خدا باور شدن یا نشدن » او در هر شرائطی « معلوم » شود، البته از منظر قرآن « اکثر مردم جهان » از این نکته مهم « غافل » اند. لذا انتظار خداوند از « مؤمنین » اینست که « در هر شرائطی » خود را در « محضر خدا » ببینند و یک « لحظه » از « یاد خدا » غافل نشوند و به « مال و فرزند » خود « تعلق و وابستگی و دلبستگی » پیدا نکنند و با آنها « سرگرم » و از « وظائف شخصی و تکالیف اجتماعی و آخرتی » خود غافل نشوند:

يا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا، لَا تَلْهِمُوا أَنْفُسَكُمْ أَمْوَالَكُمْ وَلَا أَوْلَادَكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ ... (منافقون/۹)

ای اهل ایمان؛ (خیلی مراقب باشید تا) اموال شما و (مسائل مختلف) فرزندان، شما را از « یاد خدا » غافل نکنند ... زیرا « تعلق و دلبستگی و اشتغال به مال و فرزند » انسان را « غافل » و قطعاً « زیانکار » می کند: ... **وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ** (منافقون/۹)

در « دنیا »، « اموال و فرزندان » می توانند به « والدین کافر » (و منافق و ظالم و فاسق) خود کمک کنند و آنها را از بعضی گرفتاریها برهانند اما مال و فرزند « هیچ مجازاتی » را از والدین کافر « دفع » نمی کنند:

لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئاً أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ (مجادله/۱۷)

پس « اموال و حتی اولاد (خوب) »، « والدین کافر » (و منافق و گنهگار) را از مجازات « رها » نمی کنند:

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِيَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئاً

وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ (آل عمران/۱۱۶)

در « آخرت » علاوه بر « فرزندان »، « بستگان » هم برای « والدین »، « کمترین فایده‌ای » ندارند:

لَنْ نَنْفَعَكُمْ أَرْحَامَكُمْ وَلَا أَوْلَادَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ (ممتحنه/۳)

قرآن به « همه مردم » هشدار می دهد که پدر بخاطر فرزندش و فرزند بخاطر پدرش محاکمه نمی شود:

يَا أَيُّهَا النَّاسُ ... وَ اخْشَوْا يَوْمًا لَا يَجْزِي وَالِدٌ عَنْ وَلَدِهِ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَارٍ عَنِ وَالِدِهِ شَيْئاً .. (لقمان/۳۳)

لذا قرآن هشدار می دهد که « هیچ مادری و آنکه فرزند از اوست » نباید بخاطر فرزند « ضرر » کند:

... لَا تَضَارُّ وَالِدَهُ بِوَلَدِهَا وَلَا مَوْلُودٌ لَهُ بِوَلَدِهِ ... (بقره/۲۳۳)

پس « والدین » باید بدانند که « اولاد هم مثل اموال » عامل « آزمایش میزان خدا باوری » آنها نیستند:

إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ (تغابن/۱۵)